

THE KING OF SLYDECO
SONNY LANDRETH

MARK KNOPFLER NOEMDE HEM OOI
DE BESTE SLIDEGITARIST TER WERELD.
EN ZIJN ONNAVOLGBARE TECHNIEK
WERD GEROEMD DOOR ERIC CLAPTON,
DIE HEM AL ELF KEER OP RIJ UIT-
NODIGDE VOOR ZIJN CROSSROADS
GUITAR FESTIVAL. IN DE LAGE LANDEN
MAAKTE SONNY LANDRETH (64)
EIND JAREN TACHTIG VOOR EEUWIG
FURORE AAN DE ZIJDE VAN JOHN
HIATT. "DE GROTE JONGENS VOELEN
ZICH KENNELIJK NIET TE GOED OM
HUN WAARDERING OVER MIJ UIT TE
SPREKEN."

DOOR LUDO DIELS

Het legendarische televisie-optreden van Elvis Presley in 1956 vormde voor hem de geboortestonde van zijn muzikale bewustzijn. Preciezer gesteld: het was niet zozeer Elvis de Pelvis die zijn aandacht trok als wel diens gitarist Scotty Moore. "Een fascinerende man: op de achtergrond en toch bepalend aanwezig. Volledig dienstbaar aan het liedje. Net zoals ik dat zelf ook altijd ben." Over de telefoon vanuit huis in Breaux Bridge, Louisiana komt de bewierookte slide-virtuoos met de bottleneck om de linkerpink inderdaad over als een bescheiden persoonlijkheid. Zo te horen maakt het hem weinig uit of hij in iemands begeleidingsgroep zit of dat hij zelf in de spotlight staat. Als hij maar gitaar kan spelen.

The King of Slydeco, luidt de eretitel van Clyde Vernon Landreth, die opgroeïend in Lafayette de bijnaam Sonny kreeg toebedeeld. Opmerkelijk genoeg was trompet zijn eerste instrument, totdat hij als tiener definitief verslingerd raakte aan de gitaar. Zijn eerste betaalde optreden was ergens in de jaren zeventig, als begeleider van zydeco-accordeonist Clifton Chenier in diens befaamde Red Beans And Rice Revue, maar naamsbekendheid kreeg hij pas dankzij John Hiatt, die in hem de

'DE BLUES KAN HET KROMME RECHT MAKEN'

ideale plaatsvervanger van Ry Cooder zag. Na diens klassieker SLOW TURNING maakte Landreth onder eigen naam een dozijn solo-platen, waaronder het inmiddels twee decennia oude meesterwerk SOUTH OF I-10, een klinkende combinatie van blues, zydeco, cajun, country en rock. Zijn jongste worp heet BOUND BY THE BLUES, een alleszeggende titel. "Ik ben weer terug bij de bron", aldus Landreth. Zijn heldere zangstem klinkt een *far cry* van de karakteristieke bluesrochel, zijn typische gitaarspel daarentegen is een fort van jewelste. "We hebben het album gemaakt met het podium in het achterhoofd, vandaar ook dat het live is opgenomen met alleen gitaar, bas en drums. Die trio-bezetting heeft in de muziekgeschiedenis vaak groots uitgepakt. Denk alleen al aan Jimi Hendrix en Cream, om nog maar niet te spreken over Elvis in zijn beginjaren."

ONTDEKKEN

Een a-akkoord om het eenonige bluesje niet te breken. Terug naar e, da's vaste prik, daar kun je gif op innemen. Naar b, daar houdt de kennis van een echte bluesman op, aldus levende legende Armand in zijn hilarische protestlied *Fuck The Blues*. "Ja, de blues wordt vaak afgedaan als een strak stramien, waarop je je creativiteit moeilijk kunt botvieren", weet Sonny Landreth. "Terwijl het tegendeel juist het geval is, kan ik iedereen verzekeren. *The blues is a state of discovery*. Ik ontdek in oude nummers telkens weer nieuwe dingen."

De helft van de tien liedjes op *BOUND BY THE BLUES* zijn covers van bluesklassiekers. "In feite ben ik op deze plaat de discussie aangaan met mijn helden Robert Johnson, Elmore James, Skip James en Big Bill Broonzy. Ik heb hun nummers naar mijn hand gezet door ze via mijn specifieke gitaarspel respectvol te benaderen. Zodoende klinken ze als iets nieuws."

Voor Landreth luistert een lied behoorlijk nauw. Sommige nummers blijven een exclusief studioproduct, andere komen op het podium juist tot bloei. "Wat niet wegneemt dat opnemen en optreden allebei groeiprocessen zijn. Ik werk graag samen met bassist Dave Ranson, met wie ik ook speelde bij John Hiatt. Hij is zo iemand door wie ik me gewillig laat meevoeren. Ik geef muzikanten graag de ruimte, in navolging van Hiatt. Hij gaf ons in de studio altijd de vrijheid om ons eigen ding te doen, wat zorgde voor het nodige zelfvertrouwen. Zo'n werkwijze leidt onherroepelijk tot nieuwe ideeën. Het stomste wat je tijdens het opnemen van een plaat kunt doen, is talentvolle muzikanten inperken."

SAMENWERKEN

De blues belichaamt voor Sonny Landreth een welhaast bovenaardse kracht. "De blues kan het slechte in de mens sublimeren tot

iets goeds. Ik geloof niet dat er een persoonlijkere kunstvorm bestaat. Meer dan welk ander genre ook heeft de blues de gave om alles te kunnen ombuigen. Het maakt het kromme als het ware recht. Ik heb uit die muziek een diepere ervaring geput. De blues is voor mij effectiever dan therapie."

Landreth mag dan zijn leven lang inspiratie hebben gevonden in de blues en aanverwante stijlen, zijn smaak blijkt allesbehalve bekrompen. "Ik hou van allerlei soorten muziek. Ik luister op twee verschillende manieren: als liefhebber en als vakman. In de studio kan die laatste de eerste weleens in de weg zitten. Wil je een album goed opnemen, dan moet je volgens mij beide kunnen: luisteren en genieten, maar ook analyseren." Als sessiemuzikant diende Landreth door de jaren heen artiesten van diverse pluimage, variërend van Wayne Toups, John Mayall en Elliott Murphy tot Freddy Fender, Jimmy Buffett en Stephan Eicher. "Ik werk graag met mensen uit andere culturen. Zo heb ik in Duitsland samengespeeld met zanger Peter Maffay, een buitengewoon creatieve man. En daarnaast onderhoud ik contacten met slidegitaristen over de hele wereld, zoals de Fransman Marc Athlan."

Hoewel Landreth geldt als een *musician's musician*, ontbreekt het hem zeker niet aan emplooi. "Ik heb voldoende succes om mijn eigen ding te kunnen blijven doen. Regelmatig mag ik het podium delen met de grote jongens, die zich niet te goed voelen om hun waardering over mijn werk uit te spreken. Dat helpt. Zolang ik met spelen mijn rekeningen kan betalen, wat me toch al sinds jaar en dag aardig lukt, zul je mij niet horen klagen. Rijkdom met privéjets en veel personeel zou me trouwens alleen maar afleiden van waar het mij werkelijk om gaat. Muziek is mijn ultieme waardevervulling." ●

Sonny Landreth live: 24 oktober op Ramblin' Roots, Utrecht.

Ramblin' Roots herrees vorig jaar uit de as van Blue Highways en de Blues Estafette, twee monumentale festivals van het Utrechtse Muziekcentrum Vredenburg, dat weer reïncarneerde in het prestigieuze muziekpaleis TivoliVredenburg. De tweede editie biedt opnieuw een bont scala aan americana, folk, blues, soul en jazz uit Amerika en Canada. Wie houdt van messcherp elektrisch bluesgitaarspel komt ditmaal aan zijn trekken, want naast de onvolprezen slidevirtuoos **Sonny Landreth** staat er ook **Albert Castiglia**, de Cubaans-Italiaanse Amerikaan, wiens carrière in de jaren negentig begon als begeleider van de legendarische mondharmonicaspeler Junior Wells. Nog zo'n gewezen wonderkind is de gedreadlockte veteraan **Joe Louis Walker**, de vroegere protégé van Mike Bloomfield. Jack White op zijn beurt voelde zich niet te goed om enkele jaren terug te fungeren als kruiwagen voor **Pokey LaFarge**, die met zijn inmiddels tot kwintet uitgegroeide trio antieke jazz, ragtime, western swing en countryblues samensmelt tot een even authentiek als anachronistisch klinkend geheel. Overigens wenst deze neo-traditionalist zijn akoestische dansmuziek niet zozeer retro te noemen als wel onsterfelijk. Hetzelfde gaat eigenlijk op voor het vooralsnog obscure **Miss Tess & The Talkbacks** met een door henzelf treffend als *groovy modern vintage* getypeerde mix van country 'n' western, rhythm 'n' blues en rock 'n' roll op het breukvlak van de jaren vijftig en zestig. Wie zich liever aan de grond laat nagelen, mag country-singer-songwriter **Gretchen Peters** net zo min missen als de diletantische troubadour **Sam Baker**, wiens verhalende liedjes in de trant van John Prine en Guy Clark draaien om groot onheil, klein geluk en eeuwige genade. Voor pure ontroering zorgt behalve **Eileen Jewell** gegarandeerd ook **Jimmy LaFave**, die gezegend met misschien wel de mooiste mannenstem in americana-land excelleert in onthaaste liedjes vol nachtelijke romantiek en weemoed, waarbij hij bovendien als geen ander Bob Dylan kan vertolken. En dat is nota bene nog niet eens de helft van het programma, om maar te zwijgen van de tot op het laatste moment geheim te blijven **Special Guest**.
Geert Henderickx

RAMBLIN' ROOTS • ZATERDAG 24
OKTOBER • TIVOLIVREDENBURG, UTRECHT
• ENTREE € 35,- • 16.00 - 2.00 UUR •
INFO: WWW.RAMBLINROOTS.NL

wo. 14 okt. Trix, Antwerpen
vr. 16 okt. Listwaar, Oud Heverlee
za. 17 okt. Porgy & Bess, Ternouzen
zo. 18 okt. Museum Nic Jonk, Grootschermer
ma. 19 okt. Oude Remise, Bad Nieuweschans
di. 20 okt. Folk in de Walden, Dentsjerk
wo. 21 okt. TivoliVredenburg, Utrecht
do. 22 okt. Tolhuistuin, Amsterdam
vr. 23 okt. Trouble Tree, Koudekerk a/d Rijn
zo. 25 okt. Thedingshoeve, Kerk-Avezaath
LDMBookings.nl

